

عنوان مقاله:

شناسایی مولفه های مرجعیت علمی در آموزش عالی ایران با رویکرد داده بنیاد

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات معرفتی در دانشگاه اسلامی، دوره 20، شماره 67 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد تابان - دکترای مدیریت، استادیار گروه مدیریت دانشگاه ایلام

سید رضا سید جوادین - دکترای مدیریت، استاد دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

یاسان اله پور اشرف - دکترای مدیریت، دانشیار گروه مدیریت دانشگاه ایلام

علی یاسینی - دکترای مدیریت، استادیار گروه مدیریت دانشگاه ایلام

صدید مهدی ویسه - دکترای مدیریت، استادیار گروه مدیریت دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف شناسایی مولفه های مرجعیت علمی در آموزش عالی ایران انجام شده است. روش: روش تحقیق به لحاظ هدف، کاربردی و از نظر گردآوری داده ها، کیفی است که به طور خاص از راهبرد نظریه برخاسته از داده ها استفاده شده است. جامعه آماری شامل تمامی خبرگان و متخصصان حوزه منابع انسانی بود که با استفاده از روش نمونه گیری گلوله برفی، تعداد ۱۵ نفر انتخاب و مصاحبه های عمیق با آنها انجام و تا حد امکان موضوع اتکاپذیری پژوهش رعایت شد. یافته ها: نتایج نشان دهنده مناسب بودن مراحل پژوهش کیفی است. مطابق رویکرد سیستماتیک اشتروس و کوربین و پس از طی شدن مراحل کدگذاری باز، محوری و گزینشی، شش مولفه اصلی شامل عوامل انگیزاننده، عوامل اقتضایی، عوامل راهبردی، عوامل ساختاری، پیامدها و پدیده محوری، شناسایی و در مراحل نهایی، مولفه های شناسایی شده به همراه مشخصه های آنها در قالب مدل سیستماتیک اشتروس ارائه شد. نتیجه گیری: مرجعیت علمی به عنوان پدیده محوری شامل اخلاق گرایی، سلامت روحی و روانی، مهارت، نگرش، انگیزش درونی و خلاقیت فردی است و برای ایجاد آن بایستی عوامل علی اثرگذار (عوامل انگیزاننده) بر مرجعیت علمی شامل نظام انگیزش و پاداش، شایسته سالاری و فضای آزاد اندیشی را مورد توجه قرار داد.

کلمات کلیدی:

مولفه ها، مرجعیت علمی، آموزش عالی، نظریه برخاسته از داده ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1378584>

